

ברכת חג מיוחדת
Happy Hanukkah!!

נס חנוכה היום

האם אתה יודע שניסים עדיין מתרחשים גם בימינו?
למעשה גם אתה הוא נס בפני עצמו!

נשמע מוזר? אנסה להסביר: לאור כל מה שקרה
בהיסטוריה, יהודי מעם ישראל, שחי במאה ה-21
בעצם לא אמור להיות פה חי וקיים.

רבים תמהו על נס ההישרדות של עם ישראל. דוגמא
לכך אפשר לראות בכתביו של הסופר המפורסם
מארק טוויין שכתב לפני יותר ממאה שנה:

"אם נכונים נתוני הסטטיסטיקה, היהודים מהווים
אחוז אחד בלבד מאוכלוסיית העולם... לפיכך היה
צפוי שאיש לא ישמע על היהודי, אלא שאנו כן
שומעים על היהודי, ותמיד שמענו אודותיו... הוא
נאבק מאבקים נפלאים בעולם הזה, בכל הדורות,
וכל זאת בעת שידיו קשורות מאחורי הגב... המצרים,
הבבלים והפרסים קמו, מילאו את העולם בצלילים
ופאר, ואז נמוגו כחלום ונעלמו. בעקבותם קמו
היוונים והרומאים והקימו רעש גדול, וגם הם עברו
וחלפו. אחרים קמו ונשאו את לפידים זמן מה, אך
הלפיד כבה והם נותרו בדמדומים, או שנעלמו.
היהודי חי וחזה בכל אלו, התגבר על כל אלו וכעת
כמו תמיד אינו מראה שום סימני התנוונות... ועודו
מלא אנרגיה... כולם בני תמותה מלבד היהודי, כל
דבר אחר חולף אך היהודי נותר. מהו סוד ההישרדות
של היהודי?" (מארק טוויין, "היהודי החי לנצח").

השאלה הנוקבת שמסיימת חיבור זה ראוייה
לתשובה, לא רק מפי ידידיה הנלהבים של ישראל
אלא גם מאוייביה הנחרצים. "מהו סוד ההישרדות
של היהודי?"

ירמיהו הנביא, שחי לפני 2600 שנה וראה בצער רב
את חורבן בית המקדש הראשון, מציע בכתביו את
תשובת האלוהים לשאלתו של מארק טוויין:

ברכת חג מיוחדת

היהודים הם עם סגולה, ואנחנו, גויי העולם, התברכנו
דרככם, וגם מצווים להשיב לכם ברכה תחת ברכה!

התנ"ך מלמד שיש לאלוהים תכנית מיוחדת בנוגע
לצאצאי אברהם - עם ישראל.

התורה גם מבטיחה שדרך אברהם, ה' מתכוון לברך
את כל העמים: "וְאַבְרָהָם מְבָרְכֵךְ וּמְקַלְלֵךְ אֵאָר
וְנִבְרָכְךָ בְּכָל מְשֻׁפָּחוֹת הָאָדָמָה" (בראשית יב 3).

אנחנו (הגויים) נתברכנו דרך עמך! איך? אלוהים נתן
לנו דרך עם ישראל את התורה הנביאים והכתובים,
את ישוע בן דוד, וגם את הברית החדשה, ספר
שנכתב רובו ככולו בידיים יהודיות.

שאלו, יהודי שהיה תלמידו של רבן גמליאל ואחר כך
היה לתלמידו של ישוע מנצרת, כתב שני שלישי
מכתבי הברית החדשה. בכתביו הוא מציין בברור את
חובת הגויים להשיב ברכה ליהודים על הברכה
שקיבלנו דרכם:

"וזוהי חובתם [של הגויים] כלפיהם [כלפי היהודים],
שכן אם הגויים שותפו בדברים הרוחניים שלהם [של
היהודים], עליהם גם לסייע להם בדברים חומריים"
(רומים טו 27). [ההערות בסוגריים מאת המחבר]

לכן אין אנו יכולים להרשות לעצמנו להחמיץ
הזדמנות להשיב לכם ברכה תחת ברכה... וברצוננו
לברך אתכם בברכת חג חנוכה שמח!

בוא נלמד דרך התנ"ך על החדשות הרעות (אל תדאג, החדשות הטובות בדרך!).

מסע דרך התורה

בתחילת התורה נזכרות שתי מצוות שניתנו לאדם וחווה בגן עדן. כשאנחנו מגיעים לסוף התורה, עם ישראל נמצא מחוץ לאדמת ישראל ומחויב לשמור 613 מצוות. איך זה? אם תקרא בזהירות את התורה תבחין שכל פעם שישראל חטאו נוספו עליהם עוד

מצוות (כמו ילד לא ממושמע שניתנים לו עוד ועוד חוקים בכדי לשמור אותו מהסתבכות בצרות). אז בעודנו שמים לבנו לזאת, בוא נעשה סיור קצר בדפי התורה.

בתחילה, אדם וחווה היו בני אדם מושלמים, ואלוהים שם אותם בגן עדן ונתן להם רק שתי מצוות: פרו ורבו (מצוות עשה), ולא תאכלו מן העץ (מצוות אל תעשה). ואיך הם עמדו בתנאים אלה? לא בדיוק בהצלחה - הם אכלו מן העץ (בראשית א-ג).

מה לגבי נח? הוא יכול היה לספור את המצוות שניתנו לו על שתי ידיים, הן לא היו רבות. והוא היה דווקא בחור טוב, לא? אבל איך הוא עמד בתנאים

"כֹּה אָמַר יי נְתַן שְׁמֵשׁ לְאוֹר יוֹמָם חֲקֵת יָרֵחַ וְכוֹכָבִים לְאוֹר לַיְלָה רָגַע הַיָּם וַיִּהְיוּ גְלִיו יי צְבָאוֹת שְׁמוֹ: אִם-יִמְשׁוּ חֲחֻקֵּי הָאֱלֹהִים מִלְּפָנַי נָאִם יי גַּם זָרַע יִשְׂרָאֵל יִשְׁבְּתוּ מֵהַיּוֹת גּוֹי לְפָנַי כָּל-הַיָּמִים" (ירמיהו לא 34-35).

האם הבטת לעבר השמים לאחרונה? השמש והכוכבים עדיין כאן, וגם עם ישראל, כפי שאלוהים הבטיח. אויבי ישראל מנסים כל הזמן להכחיד את העם היהודי, אך - ללא הצלחה! ואתה עדיין כאן, חוגג את חג החנוכה, וזה כשלעצמו נס גדול!

אלוהים בהחלט הוכיח שהוא נאמן להבטחותיו. אך מה זה עוזר לך לדעת שעצם הישרדותך היא נס? הקשב לדבר ה' אליך בפי הנביא ירמיהו:

"כִּי אֲנֹכִי יָדַעְתִּי אֶת-הַמַּחְשְׁבֹת אֲשֶׁר אֲנֹכִי חָשַׁב עֲלֵיכֶם נָאִם יי מִחְשְׁבוֹת שְׁלוֹם וְלֹא לְרָעָה לָתֵת לָכֶם אַחֲרַיִת וְתִקְוָה" (ירמיהו כט 11).

הדשא תמיד יותר ירוק מעברה השני של הגדר השייכת לה'

איזה תוכניות יש לה' בנוגע אליך? איפה תוכל למצוא שלום ומרגוע לנפשך?

יש מקומות מעטים בעולם בהם הישראלי לא חיפש, באמריקה, בהודו, בכל מקום. וכמו שאומרים, הדשא תמיד נראה ירוק יותר מהצד השני של הגדר... מרוב חיפושים מסביב לא הבחנו שכל התשובות לשאלות האלו נמצאות בתנ"ך. כן, בתנ"ך!

התנ"ך בדרך כלל קודם מתאר את הבעיה (החדשות הרעות) לפני שהוא נותן לנו את הפתרון (החדשות הטובות). זה דומה לביקור אצל הרופא: קודם עליך לשמוע על המחלה לפני שתוכל לשמוע על התרופה.

למרות שאנו לא אוהבים לדבר על זה, התנ"ך מבהיר שאנו לא כל כך טובים כמו שאולי היינו רוצים לחשוב. אם אנו מוכנים להביט על עצמנו בכנות דרך עיני משה והנביאים... התמונה לא יפה במיוחד.

משה, המנהיג שהכיר כל כך טוב את עמו, הגיע בסוף חייו למסקנה עצובה. הוא צפה שכל ישראל יסורו מן הדרך. קרא את דבריו מספר דברים לא 29-28:

הַקְהִילוּ אֵלַי אֶת-כָּל-זִקְנֵי שְׁבִטֵיכֶם וְשֹׁטְרֵיכֶם וְאֲדַבְּרָה בְּאָזְנֵיכֶם אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְאֶעֱדָה בָּם אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ: כִּי יָדַעְתִּי אַחֲרֵי מוֹתִי כִּי-הִשְׁחַתְתָּ תַּשְׁחִתוּן וְסָרְתָם מִן-הַדֶּרֶךְ: אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֲתָכֶם וְקִרְאתִי אֲתָכֶם הִרְעָה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים כִּי-תַעֲשׂוּ אֶת-הָרַע בְּעֵינַי יי להַכְּעִיסוֹ בְּמַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם

חדשות כל כך רעות בסוף התורה!

אז מה העניין הגדול פה?

בנקודה זו כולנו מתפתים להקל בחומרת חטאנו וחוסר קיום מצוות ה'. סכ"ה זה לא עניין כזה גדול... אני בטוח שה' מבין שאני לא מושלם, הוא אל רחום וחונן... אז יש סיכוי טוב שהוא יעלים עין... לא?

קדושתו של אלוהים לא מאפשרת לו להקל ראש בחטא.

חשוב על אדם וחווה. מדוע הם גורשו מגן עדן והוטלה עליהם קללת מוות? רצחו? גנבו? לא. הם "רק" אכלו פרי. אז למה זה כל כך נורא, שהם אכלו משהו שהם לא היו אמורים לאכול?

הללו! מיד עם צאתו מן התיבה הוא השתכר וכתוצאה מכך אחד מבניו קולל (בראשית ט 27-18).

מה לגבי עם ישראל? הם ראו את הניסים והנפלאות שחולל ה' למענם במצריים, זכו לחצות את ים סוף ביבשה, ראו אש ורעמים במעמד הר סיני, ושמעו את קולו של ה' מהשמים. לאור כל זה צפוי שהם ירצו לציית לאלוהים באהבה ובתודה ולשמור את מצוותיו. אך האמת העצובה היא, שהם נכשלו בגדול. עשו להם עגל זהב, מרדו והתלוננו. כל הדור שיצא ממצריים (מלבד יהושע וכלב) מתו במדבר כתוצאה מחוסר אמונתם וציותם לאלוהים.

מה לגבי המחוקק הגדול בכבודו ובעצמו - משה רבנו? גדול נביאי התנ"ך, מי שהוביל את בני ישראל

ביציאת מצריים. הוא זה שדיבר עם אלוהים פה אל פה (במדבר יב 7). הוא היה זה שקיבל את התורה מסיני. אז איך הוא עמד בתנאים הללו? שוב אנו רואים שאפילו משה לא מילא אחר כל מצוות ה'. למשל, בשל חוסר האמונה שלו

הוא הכה בסלע וכתוצאה מחטא זה לא הותר לו להיכנס לארץ ישראל:

בוא נחשוב על זה לרגע. אם ענקים רוחניים אלו נכשלו ולא הצליחו לקיים את כל מה שאלוהים ציווה, איזו תקווה נותרה לנו?

צריך להבין: חומרת אי הציות שווה בפרופורציה לדרגת חשיבותו של מי שלא צייתנו לו. לדוגמה, יש הבדל גדול בין חוסר ציות למורה בבית הספר, לבין חוסר ציות לרמטכל בצבא. וגם רמת העונש שווה בפרופורציה לרמת זה שלא צייתנו לו.

האם יש מישהו בעולם הזה שהוא רם יותר מאלוהים? לפיכך האם יכולה להיות עבירה יותר גדולה מחוסר ציות לו – לבורא עולם? זה לא משנה

עד כמה גדולה או קטנה העבירה נראית בעינינו. אפילו מה שנראה לנו כ"חטא קטן" נובע משורש של גישה מרדנית וגאוונית.

חטא זה דבר חמור מאחר והוא נעשה נגד אל עליון. ואין אדם שלא חטא, ובעצם כולנו כבר נולדנו חוטאים בגלל החטא הקדמון של אדם וחוה.

כִּי־פָשַׁעִי אָנִי אֲדַע וְחַטָּאתִי נִגְדִי תָמִיד:
חַטָּאתִי וְהִרַע בְּעֵינַיִךְ עֲשִׂיתִי לְמַעַן תִּצְדַּק לְךָ לְבַדְּךָ
בְּדַבְרְךָ תִּזְכָּה בְּשִׁפְטֶיךָ: תהלים נא 6-5.

הנביא ישעיהו היה מודע לכך, וכאשר ראה בחזון את כבוד ה' קרא בקול:

"וְאָמַר אֹיֵלִי כִי־נִדְמִיתִי כִּי אִישׁ טִמְא־שִׁפְתַיִם אֲנִי וּבָתוֹךָ עִם־טִמְא־שִׁפְתַיִם אֲנִי יֹשֵׁב כִּי אֶת־הַמֶּלֶךְ יִי צָבָאוֹת רָאוּ עֵינַי" (ישעיהו ו).

ישעיהו גם אמר בהמשך:
"הֵן לֹא־קָצְרָה יְדֵי־יְהוָה מִהוֹשִׁיעַ וְלֹא־כָבְדָה אֲזִנּוֹ מִשְׁמוֹעַ כִּי אִם־עֲוֹנוֹתֵיכֶם הִיוּ מִבְּדָלִים בֵּינֵיכֶם לְבֵין אֱלֹהֵיכֶם וְחַטָּאוֹתֵיכֶם הִסְתִּירוּ פָנִים מִכֶּם מִשְׁמוֹעַ" (ישעיהו נט 2-1).

התנ"ך אמר כן מלמד שחטאינו מפרידים אותנו מאלוהים. כולנו חייבים להודות שחטאנו נגדו... אז מה עושים עכשיו?

עכשיו החדשות הטובות

לאורך התנ"ך כולו, אלוהים מציע לנו כפרה על חטאינו. כלומר, אנו מקבלים סליחה ומחילה מפני שמישהו אחר הוקרב במקומנו ובעצם נשא על עצמו את העונש שלנו.

אלוהים נתן לאדם וחוה לחיות בגן יפה ואפילו נתן להם תפריט מגוון של פירות וירקות למאכל. רק דבר אחד היה מחוץ לתחום, עץ הדעת. ה' הזהיר אותם בברור:

"וַיֵּצֵא יְיָ אֱלֹהִים עַל־הָאָדָם לֵאמֹר מִכֹּל עֵץ־הַגֶּן אָכַל תֹּאכַל: וּמֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ כִּי בְיוֹם אֲכָלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת" (בראשית ב 17-16).

הדברים ברורים: עונש החטא הוא מוות. אך לאחר שאדם וחוה אכלו מן הפרי האסור הם לא מתו. למעשה הם חיו מאות שנים.

מדוע הם לא מתו מיד? אלוהים הרי אמר "ביום אכלך מן העץ מות תמות". התשובה היא קורבן כפרה. מוות אכן התרחש באותו היום.

"יַעַשׂ יְיָ אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ פְתֻנוֹת עוֹר וַיִּלְבָּשֵׂם" (בראשית ג 21).

למרות שאדם וחוה ניסו לכסות בעצמם על החטא והבושה ועשו לעצמם כיסוי מעלה תאנה, כיסוי זה לא היה מספק בעבור ה'. מדוע היה צורך במותה של חיה (שמעורה עשה ה' כותנות לאדם וחוה)? חיה זו

נחשו איפה / על מי?

בוא נעשה חידון קטן שקשור לעניין הכפרה. קרא בבקשה את הפסוקים הבאים וענה על שתי השאלות:

- 1) על מי מדברים הפסוקים?
- 2) מאיזה ספר הם מצוטטים?

"מי האמין לשמענו וזרוע יי על-מי נגלתה ויעל פיו לנאום וכשרש מארץ צנה לא תאר לו ולא הדר ונראה ולא מראה ונחמדו נבזה וחדל אישים איש מכאבות וידוע חלי וכמסתר פנים ממנו נבזה ולא חשבנהו אכן חלנו הוא נשא ומכאבנו סבלם ונאנחנו חשבנהו נגיע מכה אלהים ומענה: והוא מחלל מפשענו מדבא מעונותינו מוסר שלומנו עליו ובחברתו נרפא לנו: בלנו כצאן תעינו איש לדרכו פנינו ויי הפגיע בו את עון בלנו: נגש והוא נענה ולא יפתח פיו כשה לטבח ויכל וכרחל לפני גזייה נאלמה ולא יפתח פיו: מעצר וממשפט לקח ואת דורו מי ישוחח כי נגזר מארץ חיים מפשע עמי נגע למו: ויתן את רשעים קברו ואת עשיר במותו על לא-חמס עשה ולא מרמה בפינו: ויי חפץ דבאו החלי אם-תשים אשם נפשו יראה זרע יאריך ימים וחפץ יי בידו יצלח: מעמל נפשו יראה ישבע בדעתו יצדיק צדיק עבדי לרבים ועונתם הוא יסבל: לכן אחלק-לו ברבים ואת-עצומים יחלק שכל תחת אשר הערה למות נפשו ואת-פשעים נמנה והוא חטא-רבים נשא ולפשעים יפגיע."

מה דעתך?

- 1) על מי מדברים הפסוקים?
- 2) מאיזה ספר הם מצוטטים?

רבים חושבים שזה נלקח מהברית החדשה ושמדובר פה על ישו(ע) מנצרת. אבל האמת היא שזה לקוח מספר ישעיהו הנביא.

מתה במקום אדם וחווה. זו מטרת הכפרה: סליחת החטא על ידי שפיכת דמו של תחליף המקובל בעיני ה' (קורבן תמורה).

התורה דנה רבות בצורך בשפיכת דם כדי לכפר על חטאים. ה' אמר זאת בברור לעם ישראל בספר ויקרא:

"כי נפש הבשר בדם הוא ואני נתתי לכם על-המזבח לכפר על-נפשתיכם כיהדם הוא בנפש יכפר" (ויקרא יז 11).

קריאה זהירה של התורה תלמדנו שכפרה יכולה להתרחש רק באמצעות קורבן. אז עכשיו עומדת בפנינו בעיה קטנה (טוב, אולי לא כ"כ קטנה). המקדש חרב לפני כמעט 2000 שנה. היום אין לנו בית מקדש, אין מזבח, אין קרבנות.

אז מה עלינו לעשות עכשיו?

הרבנים לאחר חורבן בית שני החליפו קרבנות בתפילה וצום. עד עצם היום הזה עדיין מלמדים אותנו שאם נצום ביום כיפור ה' יסלח לחטאינו. זה נשמע טוב, הבעיה היחידה היא שזה לא מה שהתורה מלמדת. קרא את ויקרא יז 11 שוב לעצמך:

"כי נפש הבשר בדם הוא ואני נתתי לכם על-המזבח לכפר על-נפשתיכם כיהדם הוא בנפש יכפר" (ויקרא יז 11).

הדבר דומה לכיסוי שאנו מציעים (עלה התאנה) לעומת הכיסוי שאלוהים מציע (עור מהקורבן, כלומר חייו של תחליף). אנו יכולים לנסות ולמצוא דרכים לכפר שנראות לנו נכונות, אך ה' הוא זה שמחליט מה מקובל בעיניו.

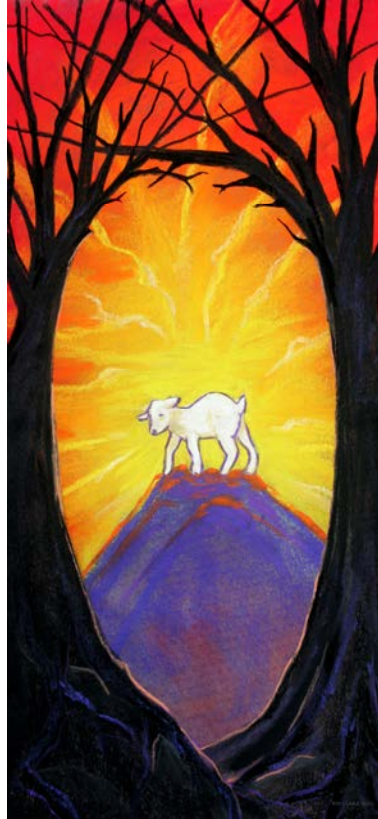
אם כן, בלי מקדש, מזבח וקרבנות - איפה נוכל למצוא לעצמנו כפרה היום?

אלוהים מספק כפרה

לפי ישעיהו, אלוהים ישלח מישהו אל עמו שהגויים יקבלו (ישעיה נב 15) ועם ישראל ידחו.

"נְבִיָּה וְחָדָל אִישׁ מִכְּאֲבוֹת וַיְדוּעַ חֲלִי וְכַמְסִתֶּר פָּנִים מִמֶּנּוּ נְבִיָּה וְלֹא חֲשַׁבְנָהוּ."

המישהו הדחוי הזה יקח על עצמו את חטאי עם ישראל דרך מותו (מות קורבן) ותחייתו מן המתים (שתשים קץ לצורך בקורבנות):

"אֲכֹו חֲלִינִי
הוא נִשְׂא
וּמְכַאֲבֵינו
סָבֵלָם
וְאֲנַחְנוּ
חֲשַׁבְנָהוּ נְגוּעַ
מִכֶּה אֱלֹהִים
וּמְעַנָּה:
וְהוא מְחַלֵּל
מִפְּשָׁעֵנו
מִדָּכָא
מִעֲוֹנוֹתֵינוּ
מוֹסֵר שְׁלוֹמֵנו
עָלָיו
וּבְחִבְרָתוֹ
נִרְפָּא־לָנוּ
כְּלָנוּ כְּצֹאן
תְּעֵינוּ אִישׁ
לְדָרְכוֹ פְּנֵינוּ
וְיִי הַפְּגִיעַ בּוֹ
אֵת עֹן כְּלָנוּ
... וְיִי חֲפָץ
דְּכָאוֹ הַחֲלִי
אִסְ-תְּשִׁים
אֲשֶׁם נִפְשׁוֹ

יְרָאָה יִרְעַ אַרְיָדָּ יָמִים
וְחֲפָץ יִי בְּנִדּוֹ יִצְלַח:

חז"ל הסכימו שישעיה דיבר פה על המשיח. רק בשלב מאוחר יותר, החל מרש"י, חיפשו פירושים חלופיים בגלל הפולמוס לגבי משיחיותו של ישוע. אבל הנביא מתאר משיח דחוי שיבוא לסבול ולמות בעד חטאי עמו והם ידחו אותו ולא יבינו זאת!

נבואות נוספות מהתנ"ך

התנ"ך לא רק מתאר משיח שסובל ונדחה ומת בעד חטאי עמו, אלא גם אומר לנו איפה הוא יוולד.

"וְאֵתָה בֵּית-לְחֶם אֶפְרַתָּה צְעִיר לְהַיּוֹת בְּאֶלְפֵי יְהוּדָה מִמֶּדֶד לִי יֵצֵא לְהַיּוֹת מוֹשֵׁל בְּיִשְׂרָאֵל וּמוֹצְאָתָיו מִקְּדָם מִיָּמֵי עוֹלָם" (מיכה ה 1).

התנ"ך אומר לנו גם איך יוולד המשיח:

"לָכֵן יִתֵּן אֲדֹנָי הוּא לָכֶם אוֹת הַנֵּה הַעֲלֵמָה הַרְהוּ וְיִלְדֶת בֶּן וְקִרְאֶת שְׁמוֹ עֲמֹנוּ אֵל" (ישעיהו ז 14).

התנ"ך מלמד אותנו איך המשיח ימות:

"וְהוא מְחַלֵּל מִפְּשָׁעֵנוּ מִדָּכָא מִעֲוֹנוֹתֵינוּ מוֹסֵר שְׁלוֹמֵנוּ עָלָיו וּבְחִבְרָתוֹ נִרְפָּא־לָנוּ" (ישעיהו נג 5).

"וְשִׁפְכֵתִי עַל-בֵּית דָּוִד וְעַל יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם רוּחַ חוֹן וְתַחְנוּנִים וְהִבִּיטוּ אֵלַי אֵת אֲשֶׁר-דִּקְרוּ וְסָפְדוּ עָלָיו כְּמִסְפַּד עַל-הַיְחִיד וְהִמָּר עָלָיו כְּהִמָּר עַל-הַבְּכוֹר" (זכריה יב 10).

התנ"ך מלמד אותנו בברור שהמשיח יהיה בן האלהים:

"מִי עָלָה-שָׁמַיִם וַיֵּרֵד
מִי אָסַף-רוּחַ בְּחַפְנָיו
מִי צָרַר-מִים בְּשִׁמְלָה
מִי הִקִּים כָּל-אֲפִסֵי-אָרֶץ
מִה-שָׁמוּ וּמִה-שָׁם-בָּנוּ כִּי תִדְעַ" (משלי ל 4).

"לְמַה רָגַשׁוּ גוֹיִם וְלֵאמֹיִם יְהוּדֵי-רִיק: יִתְצַבּוּ מַלְכֵי-אֲרָץ
וְרוֹזְנֵי נוֹסְדוֹ-חָד עַל-יַי וְעַל-מְשִׁיחוֹ: נִנְתָּקָה
אֶת-מוֹסְרוֹתֵימוֹ וְנִשְׁלִיכָה מִמֶּנּוּ עֲבֹתֵימוֹ: יוֹשֵׁב בְּשָׂמַיִם
יִשְׁחַק אֲדֹנָי לְעַג-לָמוֹ: אִזּוֹ בָרַךְ אֱלֹהֵימוֹ בְּאִפּוֹ וּבְחֵרוֹנוֹ
יִבְהַלְמוּ: וְאֲנִי נֹסֶכְתִּי מִלְכֵי עַל-צִיּוֹן הַר-קֹדֶשׁ: שִׁי אֶסְפְּרָה
אֶל חֵק יִי אֲמַר אֵלַי בְּנֵי אֲתָה אֲנִי הַיּוֹם יִלְדְתִּידָ" (תהילים ב 7-1).

התנ"ך גם מלמד אותנו בברור שתבוא עת בה,
באמצעות המשיח, ה' יכרות ברית חדשה עם עם
ישראל:

"הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם-יְיָ וְכָרַתִּי אֶת-בְּרִית יִשְׂרָאֵל
וְאֶת-בְּרִית יְהוּדָה בְּרִית חֲדָשָׁה: לֹא כַּבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַתִּי
אֶת-אֲבוֹתָם בְּיוֹם הַחֲזִיקִי בְיָדָם לְהוֹצִיאָם מֵאֲרָץ
מִצְרַיִם אֲשֶׁר-הִקְמָה הִפְרוּ אֶת-בְּרִיתִי וְאֲנֹכִי בְעַלְתִּי בָם
נְאֻם-יְהוָה: כִּי זֹאת הַבְּרִית אֲשֶׁר אֶכְרַת אֶת-בְּרִית
יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי הַיָּמִים הָהֵם נְאֻם-יְיָ נִתְתִּי אֶת-תּוֹרַתִּי
בְּקֶרְבָם וְעַל-לִבָם אֶכְתְּבֶנָה וְהִיִּיתִי לָהֶם לְאֱלֹהִים
וְהִקְמָה יְהוּדָה לֵעַם: וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד אִישׁ אֶת-רֵעֵהוּ
וְאִישׁ אֶת-אֲחֵיו לְאֹמֵר דְּעוּ אֶת-יְיָ כִּי-כֹלֵם יָדְעוּ אוֹתִי
לְמַקְטָנָם וְעַד-גְּדוּלָם נְאֻם-יְיָ כִּי אֶסְלַח לְעֹנְוֵם
וְלִחְטָאתֵם לֹא אֶזְכֹּר-עוֹד" (ירמיהו לא 33-30).

ישנם שני דברים המשותפים לכל הפסוקים
המובאים מעלה: 1) כל הפסוקים מצוטטים מהתנ"ך,
2) כולם תיאורים מדהימים של ישוע בן דוד, שנולד
בבית לחם לפני 2000 שנה.

סוף דבר

הסיבה לשמה אנו אוהבים באמת מכל הלב את
ישראל והעם היהודי היא אהבתנו לישוע היהודי
שכיפר על חטאותינו.

חג חנוכה שמח!

אתה צאצא של אברהם, יצחק ויעקב. אלוהים אוהב
אותך מאוד, אתה בבת עינו והוא סיפק לך דרך לכפר
על חטאך ולהיחלם בספר החיים באמצעות אמונה
במשיח היהודי ובכך שהוא מת כקורבן חלופי
המכפר על חטאך.

"ועתה בבלי תורה צדקת אלהים לאור יצאה אשר
העידו עליה התורה והנביאים: והיא צדקת אלהים
באמונת ישוע המשיח אל כל ועל כל אשר האמינו בו
כי אין הבדל: כי כולם חטאו וחסרי כבוד אלהים
המה: ונצדקו חנם בחסדו על ידי הפדות אשר היתה
במשיח ישוע: אשר שם אותו האלהים לפנינו לכפרה
על ידי האמונה בדמו להראות את צדקתו אחרי אשר
העביר את החטאים שנעשו לפנינו בעת חמלת
אלהים" (רומים ג 24-21).

אפילו אם נשתדל בכל כוחנו, כל המעשים הטובים
והכוונות הטובות לא יספיקו... אך די באמונה (כנה:
וכזו שמובילה לאהבה ולציות) במשיח ישוע, כדי
להיושע.

ברצונך לדעת יותר?

נשמח לשמוע ממך. יש לך שאלות, הערות, תלונות?
אנא כתוב לנו בעברית ועדכן אותנו איך נוכל לסייע
לך במסע הרוחני אל האמת.

Published by:
Life in Messiah International
P.O. Box 5470 Lansing, IL
60438-5470 LifeinMessiah.org

